

hvorledes en Fabrikvirksomhed nu er stillet overfor de Hensyn, som jeg nylig har fremhævet, uden at der sker en Undersøgelse af, hvorledes denne Fabrikvirksomhed i Danmark er stillet overfor Udlandet, og hvorledes den er stillet i Forhold til den nyere Tids Fremskridt. Der er derfor fra forskjellige Sider krævet en saadan Undersøgelse, og jeg kan ikke andet end give min Tilslutning til disse Fordringer. Man kræver denne Undersøgelse under udtryffeligt Henvisning til, at den store Udvikling, som Kommunikationsmidlerne ere undergaaede i vore Dage, stiller Konkurrencen forskjellig; man henviser til Videnstabsens Indvirkning paa Fabrikationen, som i mange Punkter har forandret dennes ældre Tilstand, og man henviser dernæst til, at der bitterligt er begaaet adskillelige Feil i det Toldlovsforslag, som er bleven forelagt. Jeg skal i saa Henseende henvise til et Par Smaaafskifter, som ere omdelte til os fra Hr. Apotheker Alfred Bengon, hvori der er estervist flere Ungiagtigheeder. Til nogle af disse er der taget Hensyn og til andre ikke, men i hvert Fald er der begaaet Feil ved Lovforslagets Forelæggelse, hvilket sikkert ikke vilde være sket, dersom man havde foretaget en fagkyndig Undersøgelse af Sagen, inden man skred til Toldlovsforslagets Affattelse. Jeg slutter mig altsaa til dem, der fordrer en Undersøgelse ved fagkyndige Mænd af vor Fabrikations Stilling. Herimod gjør man imidlertid Indvendinger. Man siger, at naar der skal nedsettes en Kommission, saa bliver det aldrig til Noget med Sagen. Jeg svarer imidlertid dertil, at Erfaringen tydeligt taler derimod, thi førend Toldforordningen udkom i 1797, var der nedsat en Kommission, og der var ligeledes nedsat en Kommission, forinden den sidste Revision af Toldloven foretoges i 1863, hvilket viser, at en Kommissions Nedfattelse ikke har til Følge, at der ikke bliver Noget af en Sag. Dertilmod har det jo i begge de Tilfælde, jeg her har nævnt, viist sig, at en Kommissions Nedfattelse har frembragt et Resultat, hvormed Alle have været tilfredse. Dernæst indvender man, at man slet ikke behøver at indlade sig paa en saadan fagmæssig Undersøgelse. Overfor denne Bemærkning vil jeg henvise til en Bog, som hedder: „Betydningen angaaende Suffertolden“. Brede Medlemmer ville jo erindre, at vi for 2 à 3 Aar siden foretoge en Forandring i Suffertolden, og at et æret Medlem fra Kjøbenhavn (Melchior), som havde havt Sæde i en Kommission, der havde behandlet Sagen, i den Anledning forelagde et Forslag. Paa denne Kommissions Arbejder vil jeg nu tillade mig at henlede Opmærksomheden, da de efter min Mening ere meget lærerige. Først undersøges Sufferfabrikationens nuværende Tilstand, og det viser sig da, at de Forudsætninger, man tidligere er gaaet ud fra, nu ikke længere ere rigtige, idet der nemlig f. Ex. kan komme mere Suffer ud af 100 Pund Raasukker, end man ved den tidligere Fastfattelse af Tolden havde antaget. Det Første, man maa vide, er altsaa, hvorledes

Fabrikationens Stilling for Dieblisset er, og man maa undersøge, hvormeget Suffer der kommer ud af 100 Pund Raasukker. Man opfører da Tolden paa 100 Pund Raasukker og sammenligner dermed Tolden paa det raffinerede Suffer, som fremkommer deraf, og ser, hvor stor Forskjellen er. Man stiller ved Siden heraf en Undersøgelse af, hvilke toldpligtige Varer der bruges i Fabrikationen, man tager Hensyn til Tolden paa Kul og til andre lignende Forhold, og derved kommer man til et Resultat, der viser, hvilken Forskjel der bliver paa Tolden paa det raffinerede og Tolden paa det utaffinerede Suffer. Man faar derved et sikkert Indblik i, hvor stor Tolden maa være, om den danske Fabrikant kan være i Stand til at konkurrere med Udlandet; det er det, jeg har kaldt „skal være ligetil med Udlandet“. Det viser sig da som Resultat, at Tolden er noget højere end nødvendig, det er det, jeg har kaldt „Præmie paa dansk Tilvirkning“. Vil man give den, kan man det, anser man det for billigt at beholde den, kan man gjøre det, tror man, det er rigtigt at formindske den, kan man ogsaa gjøre det; men naar man har det Grundlag, som her er tilstede, ved man i alt Fald, hvad man gjør, saa kan man sige: Saaledes er Stillingen, saa vidt kunne vi gaa uden at træde denne Fabrikationsvirksomhed for nær, uden at udsætte den for den Fare, at den skal gaa tilgrunde eller præjudiceres over for Udlandet. Om man vil gaa videre eller ei, er en Skønssag. Det, jeg altsaa vil, naar jeg slutter mig til Duffet om en fagkyndig Undersøgelse, er, at der anstilles en tilsvarende Undersøgelse for alle Fabrikationers Beskømmende, lad fagkyndige Mænd faae Tilladelse til at prøve deres egen Stilling mod Andres Stilling i Dverværelse af almindelig fagkyndige Mænd, saa vil der fremkomme et Resultat, paa hvilket der med Sikkerhed kan bygges, uden at man staar fare for at gjøre Uret mod Nogen. Men hvilken er den Fremgangsmaade, man hidtil har brugt i denne Sag? Jeg skal henvise til den Grundsetning, paa hvilken Lovforslaget selv beraaber sig. Efterat det har været omtalt, at det forholdsvis kun er faa Toldsatser, som ikke ere berørte af Revisionen, gjøres det — det er i det oprindelige Lovforslag, Rigsdagstidende af 1871—72, Tillæg A, Sp. 1094 ff. — opmærksom paa, at Toldvæsenet har erhvervet en Statistik over Indførsel og Udførsel, der er meget belærende, og saa hedder det om Bemyttelsen af denne: „En gradvis Afgaen i Indførselen af her i Landet producerede Varer, især naar den er forenet med en Stigen i Udførselen, er et Vidnesbyrd om, at man kan skride til en sølelig Nedfattelse i Tolden“. Jeg tror ikke, at dette Princip taaler en nærmere Prøvelse. Hvad jeg nylig eksempelvis har tilladt mig at anspre om en Fabrikationsgren, vidner herom, og det maa i ethvert Tilfælde være klart, at man paa den Maade kan